

The Hellenic Society Prometheas

Τη γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.

Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

www.Prometheas.org

Οδυσσέας Ελύτης

Newsletter

January 2012

The Hellenic Society Prometheas wishes you all a healthy and prosperous New Year, and thanks you for your continued support and participation.

Prometheas Events

- **Friday, January 13, 2012, 7:30 pm: An Evening Dedicated to the Island of Love: Cyprus**, at St George Greek Orthodox Church, Bethesda, MD (see Flyer for more details)
- **Friday, January 27, 2012: Greek Letters Day Celebration** at St George Greek Orthodox Church, Bethesda, MD (Flyer to be circulated soon).
- **Friday, February 10, 2012: Poetry Evening - Odysseas Elytis.**
- **Sunday, March 25, 2012: Greek Independence Day** at St. Katherine Church, VA.
- **Friday, May 11, 2012: Speaker: «Η Πολιτική Διάσταση των Τραγωδιών του Αισχύλου».** by Dr. Polyvia Parara.
- **Friday, May 18, 2012: Musical Evening**

Events of Other Organizations

- **January 19th, at 7:00pm** we will start our 2012 “Health, Nutrition and Fitness” series with an overview of the most recent discoveries in Health and Medicine, titled: “**The Impact of Modern Genetics In Our Lives**” by distinguished **Dr. Constantine A. Stratakis, MD, NIH**. (For more info: zkosmidou@greekculture.us)
- **January 27th, at 6:30pm the Library of Congress** in partnership with the Embassy of Greece and the National Endowment for the Arts will pay **tribute to** Greece’s Nobel laureate **Odysseas Elytis** for the significant contribution and influence of his poetry to the Hispanic World. (For more info: zkosmidou@greekculture.us)

PAST EVENTS

AHIF Hosts Tenth Annual Future of Hellenism in America Conference

WASHINGTON, DC –The American Hellenic Institute Foundation (AHIF) hosted its landmark Tenth Annual Conference on the Future of Hellenism in America, keeping the discussion of the promotion and preservation of Hellenism at the forefront of the community. This year’s conference was held in Washington, DC at The Capital Hilton, November 18-19, 2011.

Featuring more than 20 prominent speakers from across the country, conference presentations analyzed key issues including the future of Greek American organizations, the political process and lobbying, religious and ethnic identity, promoting Hellenic values through business, Greek education, and perspectives from young Greek Americans. Speakers also identified how Hellenism could be promoted in the future through these various channels.

Conference summary: <http://aheworld.com/component/content/article/1549.html>

Websites of the month

- ***National Geographic' Islands: Cyprus***
<http://www.youtube.com/watch?v=AtZCUQlgAgc>
- ***National Geographic' Rio Antirio Bridge in Greece:***
<http://www.youtube.com/watch?v=dmwIjpicPv0>

Books

- ***"Science and Eastern Orthodoxy/From the Greek Fathers to the Age of Globalization"***
by Efthymios Nicolaidis, translated by Susan Emanuel

News Articles

Μνήμη Κρίστοφερ Χίτσενς, 1949-2011

19/12/2011

Μαριος Ευριβιαδης

Όταν το πρωί της επόμενης μέρας του θανάτου του δημοσιογράφου Κρίστοφερ Χίτσενς (1949-2011), που έφυγε στις 15 Δεκεμβρίου στις ΗΠΑ μετά από δυο χρόνια μάχης με τον καρκίνο, μου ζητήθηκε να γράψω έναν σκελετό για να χρησιμοποιηθεί ως βάση ενός κειμένου – πνευματικού μνημόσυνου για τον εκλιπόντα, από περιέργεια περισσότερο, έκανα μια αναζήτηση στο διαδίκτυο. Εκείνη την ημέρα, Παρασκευή, υπήρχαν 193.000.000 ναι, 193 εκατομμύρια αναφορές κάτω από το όνομα Κρίστοφερ Χίτσενς. Μέτρησα δυο φορές τα έξι μηδενικά μετά το 193 για να βεβαιωθώ.

Ναι, ο Κρίστοφερ Χίτσενς, αρθογράφος, συγγραφέας, ρήτορας, αμφισβητίας, προβοκάτορας, εικονοκλάστης, άθεος, πολέμιος των τυράννων, του ολοκληρωτισμού, του ρατσισμού, της μισαλλοδοξίας, της υποκρισίας των ταγών (πολιτικών, πνευματικών και θρησκευτικών) και της αυθαιρεσίας όλων των μορφών ισχύος και εξουσίας, υπήρξε μοναδικός. Δεν νομίζω να υπήρξε άλλος διανοούμενος της εποχής του που να έχει παράξει τέτοιο σπουδαίο έργο σε ποσότητα αλλά και ποιότητα άμεσα σχετικό με τις μεγάλες προκλήσεις της εποχής – κυρίως τον πόλεμο, τους ταγούς της εξουσίας και τις αυθαιρεσίες τους, σ’ όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη.

Με το ευρύτερο έργο του Χίτσενς που τον έκανε παγκοσμίως διάσημο δεν θα ασχοληθώ. Υπάρχουν αρμοδιότεροι από εμένα. Μια περιήγηση στο διαδίκτυο θα επιτρέψει στον κάθε ενδιαφερόμενο να ενημερωθεί από διάσημους συγγραφείς και ανθρώπους των γραμμάτων. Ωστόσο, μπορώ να γράψω λίγα λόγια για τον Κρίστοφερ Χίτσενς, την αγάπη του και το έργο του για τον Ελληνισμό – την Ελλάδα (υπήρξε πολέμιος της χούντας και συγγραφέας του βιβλίου *The Elgin Marbles* για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα) την Κύπρο, ιδιαίτερα την τελευταία την αγαπούσε, πονούσε και την υπερασπιζόταν με κάθε ευκαιρία.

Δεν χρειάστηκε να καταφύγω στο διαδίκτυο για τα όσα ακολουθούν. Κατέφυγα στο αρχείο μου που διατηρώ σχεδόν όσα χρόνια δημοσιογραφεί ο Χίτσενς, τέσσερις δεκαετίες, και ανέσυρα τον φάκελο “HITCHENS”. Βρήκα εκεί ένα από τα πρώτα, ίσως το πρώτο κείμενό του για την

Κύπρο στον βρετανικό *New Statesman* όπου εργαζόταν: “How Cyprus Was Betrayed” (24 Οκτωβρίου 1975) όπου με το χαρακτηριστικό τρόπο γραφής που θα τον κάνει διάσημο, καταγράφει την προδοσία της Κύπρου από την χούντα, τους Αμερικανούς και τους Τούρκους, με ιδιαίτερη αναφορά στον Χένρι Κίσσιγκερ. Θεωρούσε ότι ο τελευταίος έφερε τη μεγαλύτερη ευθύνη για τον τρόπο που εξελίχθηκε και συνεχίστηκε η τραγωδία της Κύπρου.

Όταν η έρευνά του και άλλων ερευνητών κατέδειξαν ότι ο Κίσσιγκερ διαδραμάτισε αντίστοιχο ρόλο τόσο στην ανατροπή και τη δολοφονία του Αλλιέντε της Χιλής (1973) όσο και του μακελειού της Ινδονησίας στο Ανατολικό Τιμόρ το 1975, ο Χίτσενς είχε αρκετό υλικό, τεκμήρια και μαρτυρίες για το βιβλίο του *The Trial of Henry Kissinger* (2007). Εκεί κατηγορεί τον ακόμη πανίσχυρο πρώην Αμερικανό Υπουργό Εξωτερικών ως εγκληματία πολέμου και ζητά την προσαγωγή του σε δίκη.

Από τη δεκαετία του 1970, μέχρι και που έφυγε, ο Χίτσενς υπερασπιζόταν τα δίκαια του κυπριακού λαού – Ελλήνων και Τούρκων. Το 1984 εξέδωσε το βιβλίο *Cyprus*, το οποίο το 1989 επανεκδόθηκε επικαιροποιημένο με τον τίτλο *Hostage of History: From the Ottomans to Henry Kissinger*. Ανατρέχω συνεχώς στο έργο του Κρίστοφερ για να αντλήσω επιχειρήματα, όχι τόσο εναντίον των μιλιταριστών της Άγκυρας, αλλά εναντίον των απολογητών τους στις δυτικές πρωτεύουσες και στα κέντρα εξουσίας. Σε κανέναν τους ο Χίτσενς δεν χαριζόταν.

Γνώρισα τον Χίτσενς στα πέτρινά του χρόνια στην Ουάσιγκτον, στις αρχές του 1981, όπου είχε μετακομίσει μαζί με την γυναίκα του, την συμπατριώτισσά μας, Ελένη Μελεάργου. Ζούσαν τότε μαζί με το πρώτο τους παιδί, τον Αλέξανδρο (και αργότερα την Σοφία), κοντά στο Καπιτώλιο σε περιοχή όπου τα ενοίκια ήταν σχετικά χαμηλά.

Συνεργαζόμασταν όχι μόνο για την Κύπρο αλλά και σε άλλα κοινού ενδιαφέροντος ζητήματα που αφορούσαν την αμερικανική εξωτερική πολιτική. Μια φορά που συντρώγαμε σε ένα εστιατόριο με διόρθωσε λέγοντάς μου ότι έκανα λάθος σε κάποια αναφορά, και ότι εάν ανέτρεχα στη σελίδα τάδε (τριψήφιος αριθμός που δεν είναι δυνατόν να τον θυμάμαι) του τάδε βιβλίου (που και αυτό δεν θυμάμαι) θα έβρισκα την ορθή απάντηση. Τον κοίταξα στα μάτια και αναφώνησα έκπληκτος «Κρίστοφερ, βρε s.o.b. (γνωστή βρισιά) έχεις φωτογραφική μνήμη». Υψώθηκε προς το μέρος μου πάνω στο τραπέζι και θυμάμαι μου είπε «Μάριε, είναι το μεγάλο μου όπλο αλλά δεν το διαφημίζω. Κράτησέ το μεταξύ μας». Ο Χίτσενς είχε το χάρισμα να

ανακαλεί στη μνήμη του ό,τι είχε μελετήσει ή διαβάσει. Τολμώ να πώ ότι αυτό ήταν ένα θεϊκό χάρισμα. Αλλά θα διαφωνούσε. Υπήρξε προκλητικά άθεος μέχρι το τέλος και το βιβλίο του που τον εκτόξευσε στα ουράνια, ξανατολμώ να πώ, ήταν το έργο του *God is Not Great* (2007), που έσπασε τα ταμεία στην Αμερική και σε όλον τον κόσμο.

Ο Κρίστοφερ ήταν συβαρίτης. Αγαπούσε το καλό φαγητό αλλά κυρίως το ποτό και το τσιγάρο. Όμως αντίθετα με τον περισσότερο κόσμο που σε κατάσταση ευθυμίας δεν μπορεί να παράξει τίποτα παρά μόνο γέλιο, αυτός δεν είχε απολύτως κανένα πρόβλημα. Θυμάμαι μια φορά που βρέθηκα σε μια δεξίωση στο σπίτι ενός πολυεκατομμυριούχου Ελληνο-αμερικανού στην Καλιφόρνια. Σε μια στιγμή με το ποτό στο χέρι και σε κατάσταση ευθυμίας, με παρακάλεσε να τον οδηγήσω σε ένα δωμάτιο. Γιατί; Για να γράψει την εβδομαδιαία στήλη του στο περιοδικό *The Nation*. Σε λιγότερο από 30 λεπτά, επέστρεψε. Τούτη τη φορά ζητούσε να τον βοηθήσω να βρεί ένα φάξ να στείλει το κείμενό του –που ξεπερνούσε τις χίλιες λέξεις. Οι πνευματικές δυνατότητες του ανθρώπου ήταν πραγματικά εκπληκτικές. Επιβίωσε και ανέβηκε στον Όλυμπο χάρη και μόνο στις πνευματικές του δυνατότητες, είτε μέσω ρητορείας και αντιπαραθέσεων (debates) είτε μέσω γραφής.

Μαζί με τα από καρδιάς συλλυπητήρια στην οικογένειά του και τα τρία του παιδιά, τα δυο εκ των οποίων απέκτησε με την πρώτη του γυναίκα, την Ελένη, κλείνω με ένα απόσπασμα από το προαναφερθέν βιβλίο του για την Κύπρο:

«Είμαστε όλοι αιχμάλωτοι της γνώσης. Η επίγνωση της προδοσίας της Κύπρου και η μελέτη του ιστορικού αυτής της προδοσίας, προκαλούν θλίψη και καταστρέφουν, ίσως για πάντα, τη χαρά της επίσκεψης σε ένα από τα πιο μαγευτικά νησιά του κόσμου. Τίποτα δεν θα μπορέσει πια να αποκαταστήσει τους κατεστραμμένους θησαυρούς, το πένθος των οικογενειών, τα λεηλατημένα χωριά, τα καμένα από τις ναπάλμ δάση και βουνοπλαγιές. Ούτε θα μπορέσει κάτι να μετριάσει τις επιδόσεις των πωρωμένων και σκληρών πολιτικών που αντιμετώπισαν την Κύπρο ως μέσο για να εφαρμόσουν τα άνομα και ματαιόδοξα σχέδιά τους. Όμως, η μοιρολατρία θα αποτελούσε τη χειρότερη προδοσία. Η αποδοχή, η νομιμοποίηση των τετελεσμένων, πρέπει να αποκηρυχθεί. Μια τέτοια απόρριψη έχει αξία πέραν της Κύπρου, δείχνοντας ότι το να συναινέσει κανείς με την αδικία δεν είναι «ρεαλισμός». Από τη στιγμή που η αδικία τεθεί και χαρακτηριστεί ως τέτοια και κατονομαστεί με το σωστό της όνομα, ο συμβιβασμός με αυτήν γίνεται αδύνατος. Είναι γι' αυτό που κάποιος γράφει για την Κύπρο με θλίψη, αλλά κυρίως – πολύ περισσότερο- με οργή».

Ευχαριστούμε Κρίστοφερ, όπου και να είσαι. Και αν δεν είσαι πουθενά, σίγουρα είσαι μαζί μας.

U.S. DEPARTMENT OF STATE

December 6, 2011

MEDIA NOTE

The United States and Greece Finalize Agreement to Protect the Archaeological and Byzantine Heritage of Greece through the 15th Century A.D.

With an exchange of diplomatic notes on November 21, 2011, the agreement to protect Greece's cultural heritage, which Secretary of State Hillary Rodham Clinton and then Minister of Foreign Affairs Stavros Lambrinidis signed on July 17, 2011, entered into force.

The agreement, *Memorandum Of Understanding Between The Government Of The United States Of America And The Government Of The Hellenic Republic Concerning The Imposition Of Import Restrictions On Certain Categories Of Greek Archaeological And Byzantine Ecclesiastical Ethnological Material Through The 15th Century A.D. Of The Hellenic Republic*, will strengthen and enhance collaboration to reduce looting and trafficking of antiquities, and provide for their return to Greece. It also aims to further the international interchange of such materials for cultural, educational, and scientific purposes. The agreement builds on the United States' long-term commitment to cultural preservation and is consistent with a recommendation of the Cultural Property Advisory Committee, administered by the U.S. Department of State's Bureau of Educational and Cultural Affairs.

The U.S. Department of Homeland Security and the U.S. Department of the Treasury jointly published on December 1, 2011 in the *Federal Register* a Designated List of restricted archaeological material representing the Upper Paleolithic Period (beginning approximately 20,000 B.C.) through the 15th century A.D.

This cooperation between the United States and Greece is possible within the framework of the 1970 UNESCO Convention to reduce the pillage of cultural heritage sites. Through special enabling legislation, the U.S. Department of State implements the *1970 UNESCO Convention on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Import, Export and Transfer of Ownership of Cultural Property*.

The Designated List and more information can be found at <http://exchanges.state.gov/heritage/culprop.html>. Media Contact: Carla Coolman, CoolmanCH@state.gov, phone (202) 632-3356.

Ημερομηνία : 16-12-11

Καλύτερο πολιτικό ντοκιμαντέρ «Οι εγκλωβισμένοι στην Κύπρο»

Στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Νέας Υόρκης.

Το ντοκιμαντέρ «Οι εγκλωβισμένοι στην Κύπρο» έλαβε το πρώτο βραβείο ως το «Καλύτερο Πολιτικό Ντοκιμαντέρ» για το 2011 από το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Νέας Υόρκης.

Το ντοκιμαντέρ επιμελήθηκε και είναι παραγωγής της Αθηνάς Κρικέλη, η οποία είναι ανταποκρίτρια της ελληνικής υπηρεσίας της «Φωνής της Αμερικής» στη Νέα Υόρκη και διευθύνει την εταιρεία παραγωγής προγραμμάτων «Ελλοπία». Το βραβείο θα παραλάβει σε ειδική τελετή στις Κάννες το 2012.

Το ντοκιμαντέρ «Οι εγκλωβισμένοι στην Κύπρο» διακρίθηκε ανάμεσα σε 30 χιλιάδες συμμετοχές, όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση.

«Η βράβευση αποτελεί δικαίωση για τους εγκλωβισμένους της κατεχόμενης Καρπασίας» δήλωσε η κ. Κρικέλη, επισημαίνοντας ότι «είναι ένα εισιτήριο για να γνωρίσει ο κόσμος την ιστορία αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι από το 1974 που πραγματοποιήθηκε η τουρκική εισβολή και κατοχή στο βόρειο τμήμα του νησιού, επέλεξαν να ζήσουν φυλακισμένοι στα δικά τους χώματα, παραμένοντας ελεύθεροι πολιορκημένοι».

Η Παγκόσμια Συντονιστική Επιτροπή Κυπριακού Αγώνα (ΠΣΕΚΑ) συγχαίρει την Αθηνά Κρικέλη για τη «μεγάλη επιτυχία», αναδεικνύοντας και προβάλλοντας μια από τις πιο τραγικές πτυχές του κυπριακού προβλήματος.

www.kathimerini.gr με πληροφορίες από ΑΠΕ-ΜΠΕ

**Ο Γερμανός Καθηγητής Albrecht Ritschl (LSE) αποστομώνει το “Spiegel”:
«Αν η Ελλάδα επιτεθεί, μας τα παίρνει όλα»!**

Albrecht Ritschl Καθηγητής της Ιστορίας της Οικονομίας στο London School of Economics

Η πλήρης συνέντευξη:

Spiegel: Κύριε Ritschl, η Γερμανική κυβέρνηση ενεργεί με ακαμψία στο θέμα της Ελλάδας, στη λογική «λεφτά θα πάρετε μόνο αν κάνετε ό,τι σας λέμε». Κρίνετε δίκαιη αυτή τη συμπεριφορά;

Ritschl: Όχι, είναι απολύτως αδικαιολόγητη. Η Γερμανία έζησε τις μεγαλύτερες χρεοκοπίες της νεότερης ιστορίας. Την σημερινή οικονομική ανεξαρτησία της και το ρόλο του «Δασκάλου της Ευρώπης» η Γερμανία τα χρωστάει στις ΗΠΑ, οι οποίες μετά τον Α΄ αλλά και τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο παραιτήθηκαν από το δικαίωμά τους για τεράστια χρηματικά ποσά. Αυτό το ξεχνούν όλοι.

*

Συνάντηση του Γερμανού καγκελάριου Κόνραντ Αντενάουερ με την Ύπατη Αρμοστεία των Συμμάχων το 1951. Η λεζάντα της εποχής ανέφερε: “Η αποφυγή αποζημιώσεων ήταν μία χειρονομία που έσωσε ζωές”.

Spiegel: Θα μας πείτε τι ακριβώς συνέβη τότε;

Ritschl: Η δημοκρατία της Βαϊμάρης κατόρθωσε να επιζήσει από το 1924 μέχρι το 1929 αποκλειστικά με δανεικά. Μάλιστα για τις αποζημιώσεις του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου δανείστηκε από τις ΗΠΑ. Επρόκειτο για μια «δανειακή Πυραμίδα», η οποία κατέρρευσε με την κρίση του 1931. Τα χρήματα των δανείων των ΗΠΑ είχαν εξαφανιστεί, η ζημιά για τις ΗΠΑ ήταν τεράστια, οι συνέπειες για την παγκόσμια οικονομία καταστροφικές. Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο οι ΗΠΑ φρόντισαν να μην θέσει κανείς από τους συμμάχους αξιώσεις για αποζημίωση. Εκτός από μερικές εξαιρέσεις, ματαιώθηκαν όλες οι αξιώσεις μέχρι μια μελλοντική επανένωση της Ανατολικής με τη Δυτική Γερμανία. Αυτό ήταν πολύ ζωτικό για την Γερμανία. Στην ουσία πάνω σε αυτό στηρίχθηκε το περίφημο γερμανικό μεταπολεμικό θαύμα! Παράλληλα όμως, τα θύματα της γερμανικής κατοχής όπως οι Έλληνες, ήταν αναγκασμένα να αποποιηθούν τα δικαιώματά τους για αποζημίωση.

Spiegel: Πόσο μεγάλα ήταν τότε τα ποσά από τις γερμανικές χρεοκοπίες;

Ritschl: Με βάση την οικονομική επιφάνεια που είχαν οι ΗΠΑ κατά την εποχή εκείνη, αναλογικά τα γερμανικά χρέη της δεκαετίας του ‘30 ισοδυναμούν με το κόστος της κρίσης του 2008. Αν τα συγκρίνουμε λοιπόν με τα ελληνικά χρέη, τότε, πιστέψτε, με τα χρέη της Ελλάδας είναι μηδαμινά. Σε σχέση με την οικονομική επιφάνεια της χώρας, η Γερμανία είναι ο μεγαλύτερος αμαρτωλός του 20ου αιώνα και ίσως της νεότερης οικονομικής ιστορίας.

Spiegel: Πόσες φορές έχει χρεοκοπήσει η Γερμανία;

Ritschl: Εξαρτάται πώς το υπολογίζει κανείς. Τον τελευταίο αιώνα τουλάχιστον τρεις φορές. Μετά την τελευταία στάση πληρωμών στη δεκαετία του ‘30, ανακουφίστηκε η Γερμανία από τις ΗΠΑ με το γνωστό πλέον haircut, σαν να μετατρέπεις ένα afro look σε φαλάκρα. Από τότε κρατάει η χώρα την οικονομική λάμψη της. Στο ίδιο διάστημα όμως οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι δούλευαν σαν τα σκυλιά για να σηκώσουν κεφάλι από τις καταστροφές του πολέμου και τη γερμανική κατοχή. Κι ακόμη το 1990 είχαμε επίσης μια στάση πληρωμών.

Spiegel: Είστε βέβαιος;

Ritschl: Φυσικά! Ήταν όταν ο τότε καγκελάριος Kohl αρνήθηκε να υλοποιήσει τη Συμφωνία του Λονδίνου, του 1953. Η συμφωνία έλεγε ότι οι γερμανικές πολεμικές αποζημιώσεις στην περίπτωση της επανένωσης των δύο Γερμανιών, θα πρέπει να τεθούν υπό επαναδιαπραγμάτευση. Η Γερμανία όμως πλήρωσε ελαχιστότατες αποζημιώσεις μετά το 1990, ούτε τα αναγκαστικά δάνεια που είχε συνάψει, ούτε τα έξοδα κατοχής. Η Ελλάδα είναι ένα από τα κράτη, που δεν πήραν δεκάρα.

Μην κρυβόμαστε! Η Γερμανία στον 20ο αιώνα άρχισε δυο πολέμους, ο δεύτερος μάλιστα ήταν πόλεμος αφανισμού και εξολόθρευσης. Στη συνέχεια οι εχθροί της αποποιήθηκαν το δικαίωμα

τους εν μέρει ή και καθολικά για αποζημιώσεις. Το περίφημο «γερμανικό θαύμα» συντελέστηκε πάνω στις πλάτες άλλων Ευρωπαίων. Αυτό δεν το ξεχνούν οι Έλληνες.

Spiegel: Αυτή τη στιγμή συζητιέται η διάσωση της Ελλάδας μέσω μιας παράτασης του χρόνου πληρωμής των κρατικών ομολόγων, δηλαδή μιας ελεγχόμενης αναπροσαρμογής των χρεών. Μπορούμε εδώ να μιλάμε για επαπειλούμενη χρεοκοπία;

Ritschl: Βεβαίως! Ακόμη κι αν ένα κράτος δεν είναι εντελώς ανίκανο να ικανοποιήσει τους πιστωτές του, μπορεί να είναι υπό χρεοκοπία. Όπως και στην περίπτωση της Γερμανίας τη δεκαετία του '50. Είναι ψευδαίσθηση να πιστεύουμε ότι η Ελλάδα θα μπορέσει μόνη της να πληρώσει τα χρέη. Άρα είναι εξ ορισμού χρεοκοπημένη. Επιτέλους θα πρέπει να καθοριστεί, ποια χρηματικά ποσά είναι έτοιμοι οι πιστωτές να θυσιάσουν.

Spiegel: Ναι, αλλά το κράτος που πληρώνει τα περισσότερα είναι η Γερμανία.

Ritschl: Νομίζω πως έτσι θα πρέπει να γίνει. Έχουμε υπάρξει στο παρελθόν υπερβολικά ανέμελοι. Η βιομηχανική μας παραγωγή κέρδισε πολλά από τις υπέρογκες εξαγωγές. Οι ανθελληνικές θέσεις που προβάλλουν τα γερμανικά ΜΜΕ είναι πολύ επικίνδυνες. Μην ξεχνάτε ότι ζούμε μέσα σε ένα γυάλινο σπίτι: Το οικονομικό μας θαύμα έγινε δυνατό αποκλειστικά και μόνο επειδή δεν αναγκαστήκαμε να πληρώσουμε αποζημιώσεις. Οι Έλληνες γνωρίζουν πολύ καλά την εχθρική στάση των γερμανικών ΜΜΕ. Αν η διάθεση των Ελλήνων γίνει πιο επιθετική, μπορεί να αναβιώσουν οι παλιές διεκδικήσεις! Αν αρχίσει η Ελλάδα και αν ποτέ αναγκαστεί η Γερμανία να πληρώσει, τότε θα μας τα πάρουν όλα!

Spiegel: Τι προτείνετε δηλαδή να κάνουμε στο θέμα της Ελλάδας;

Ritschl: Θα έπρεπε να είμαστε ευγνώμονες και να εξυγιάνουμε την Ελλάδα με τα λεφτά μας. Αν εμείς συνεχίζουμε το παιχνίδι των ΜΜΕ, παριστάνοντας τον χοντρό Εμίλ, που καπνίζει το πούρο του και αρνείται να πληρώσει, ίσως κάποιοι μας στείλουν τους παλιούς λογαριασμούς. Οι χρεοκοπίες της Γερμανίας τα περασμένα χρόνια δείχνουν τη λύση: πρέπει τώρα να συμφωνηθεί μια μείωση του χρέους. Όποιος δάνεισε λεφτά στην Ελλάδα, πρέπει να χάσει ένα μεγάλο μέρος τους! Ξέρω πως αυτό θα ήταν καταστροφικό για τις τράπεζες, γι' αυτό και είναι απαραίτητο ένα πρόγραμμα βοήθειας. Δυστυχώς, η λύση αυτή είναι ακριβή για τη Γερμανία, αλλά πρέπει να καταλάβουμε ότι τελικά θα πρέπει να πληρώσουμε. Μόνο έτσι θα είχε και η Ελλάδα μια ευκαιρία για μια νέα αρχή!

Δύο επίσημα σημαντικά έγγραφα Αξιότιμων απάντηση [...]

1^ο ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

Η επίσημη έκδοση της Τράπεζας της Ελλάδος του 1978 με αφορμή τα πρώτα πενήντα χρόνια λειτουργίας της (1928-1978).

Υπογραμμίζει η Τράπεζα της Ελλάδος τα εξής:

«Η διάσκεψη για τις επανορθώσεις που έγινε μεταπολεμικά στο Παρίσι (Paris Conference on Reparations) δέχτηκε ότι η αξία των υλικών ζημιών της Ελλάδος από τον πόλεμο έφτασε στα 3.813.407.000 δολάρια. Υπολόγισε επίσης το συνολικό ύψος των υλικών ζημιών, των εξόδων κατοχής και των κυβερνητικών δαπανών κατά το διάστημα του πολέμου και της Κατοχής στο ποσό των 8.451.833.000 δολλαρίων. Σε αυτό η ελληνική κυβέρνηση πρόσθεσε τη δαπάνη για πολεμικές συντάξεις και την αξία των παραγωγικών μέσων και του κεφαλαίου κινήσεως που χάθηκαν στην Κατοχή.»

Και η Τράπεζα προσθέτει:

«Περισσότεροι από μισό εκατομμύριο Έλληνες χάθηκαν στην τετραετία 1940-1944 από τις πολεμικές επιχειρήσεις, τις εκτελέσεις, τους φόνους, την πείνα, τις αρρώστιες. Πολλά χωριά και κωμοπόλεις είχαν καεί και περισσότεροι από 1.000.000 Έλληνες έμειναν άστεγοι. Το ένα τρίτο από το σύνολο των 9.000 χωριών που υπήρχαν στη χώρα και σχεδόν το 23% των κτιρίων κάθε είδους καταγράφηκα ως τελείως κατεστραμμένα ή με σοβαρές ζημιές.»

2° ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

Απόσπασμα ομιλίας του Ακαδημαϊκού Άγγελου Αγγελόπουλου τέως Διοικητή της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος στην Έκτακτο Συνεδρία της Ακαδημίας Αθηνών στις 5 Μαρτίου 1991 με αφορμή την πρώτη δεκαετία της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Η ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΚΑΤΟΧΗΣ, ΒΑΣΙΚΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ τόνισε στην ολομέλεια της Ακαδημίας Αθηνών παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή ο Ακαδημαϊκός Άγγελος Αγγελόπουλος.

Είπε συγκεκριμένα:

«Επειδή μιλούμε για το εξωτερικό χρέος, θα πρέπει να υπομνησθεί ακόμη ότι η Ελλάς θα πρέπει να επιδιώξει την πληρωμή των δανείων που συνήφθησαν κατά την διάρκεια του πολέμου από τις Αρχές Κατοχής, τα οποία, με επίσημη συμφωνία που υπεγράφη στη Ρώμη τον Μάιο του 1942, υποσχέθηκαν ότι θα πληρώσουν στο τέλος του πολέμου. Πρόκειται για δάνεια πέραν των εξόδων Κατοχής που μόνο με την Ελλάδα από όλες τις άλλες χώρες Κατοχής συνήφθησαν, την μόνη άλλωστε χώρα που υπέστη τις μεγαλύτερες καταστροφές και οδηγήθηκε στον πιο άκρατο πληθωρισμό με πλήρη εξανέμιση της δραχμής.

Η Ελλάδα πρέπει, συνεπώς, να διεκδικήσει ανεξάρτητα από επανορθώσεις τα δάνεια αυτά τα οποία οι Γερμανοί έχουν ήδη αναγνωρίσει παλαιότερα και σύμφωνα με τους δικούς τους υπολογισμούς ανέρχονται σε 3,5 δισεκ. δολάρια της περιόδου 1944 χωρίς να υπολογισθεί τόκος – με ένα μικρό τόκο 3% φθάνουν τα 15 δισεκ. δολάρια – και η εξόφλησή τους μπορεί να γίνει μέσα σε μία ορισμένη προθεσμία με την εκτέλεση βασικών έργων στη χώρα μας με απ' ευθείας ανάθεση σε γερμανικές εταιρείες.

Η Ελλάδα πρέπει να απαιτήσει δίχως καθυστέρηση την πληρωμή των δανείων αυτών. Πρέπει να υπενθυμίσω ότι η Γαλλία έθεσε επίσημα προ ημερών, όπως γράφει η γερμανική εφημερίδα

“Die Welt”, το θέμα της πληρωμής ορισμένων υποχρεώσεων της χιτλερικής Γερμανίας κατά την διάρκεια της Κατοχής και ότι στο θέμα αυτό άρχισαν διαπραγματεύσεις όπως γράφει η γαλλική εφημερίδα “Le Monde” (26.12.90) μεταξύ Βόννης και Παρισίων. Θέλω να πιστεύω ότι η Κυβέρνηση δεν θα βραδύνει να ζητήσει την εξόφληση των δανείων αυτών από την Γερμανία, δάνεια που όπως είπαμε έχει αναγνωρίσει η μεταπολεμική Γερμανία.»

Ο νέος Ελληνικός Διαφωτισμός Μπαμπινιώτης Γεώργιος

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 04/12/2011, 05:45 | ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: 04/12/2011, 05:45

Από το κράτος τής δουλείας που καταπλάκωνε τη χώρα επί 400 χρόνια κατόρθωσε η Ελλάδα να απαλλαγεί το 1821 με τον ένοπλο αγώνα των Ελλήνων μετά τον φωτισμό τους από μερικούς εμπνευσμένους διανοούμενους εντός και εκτός Ελλάδος. Με ηγετική μορφή έναν παθιασμένο για ελευθερία και παιδεία διανοούμενο, τον Αδαμάντιο Κοραή, μια σειρά από καλλιεργημένους Έλληνες, πολλοί από τους οποίους ήταν ιερωμένοι, αναλώθηκαν στην πνευματική αφύπνιση του Γένους, η οποία οδήγησε στον νικηφόρο ξεσηκωμό. Κι είναι αυτό ένα τρανό παράδειγμα από την πρόσφατη ιστορία μας πώς η αληθινή παιδεία μπορεί να εμπνεύσει, να ενθουσιάσει και να ξεσηκώσει έναν ολόκληρο λαό, οδηγώντας τον να συνειδητοποιήσει ότι η ιστορία και η πολιτιστική κληρονομιά του υπαγορεύουν μια καλύτερη τύχη γι’ αυτόν και τα παιδιά του. Έτσι η συμβολή του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, μιας παιδευτικής αφύπνισης του Γένους με τη βοήθεια των διανοουμένων τής εποχής, των Διδασκάλων τού Γένους, αποδείχθηκε καθοριστική.

Τα τελευταία χρόνια οι Έλληνες – πολιτικοί κυρίως αλλά και πολίτες – με πράξεις και παραλείψεις μας οδήγησαμε την Ελλάδα σε μια πρωτόγνωρη μορφή δουλείας, σε μια πλήρη εξάρτηση από αγορές, τράπεζες και ξένα εποπτικά όργανα. Πρόκειται για μια οικονομική δουλειά που βυθίζει χιλιάδες Ελλήνων σε ανεργία, σε ανατροπή τής ατομικής και οικογενειακής τους ζωής, σε μια οδυνηρή εξαθλίωση και απόγνωση. Η εξαθλίωση αυτή μάλιστα τείνει να καλύψει όλες τις μορφές τής ελληνικής ζωής, πλήττοντας θανάσιμα – ως μη όφειλε – και την πνευματική μας υπόσταση, την παιδεία και τον πολιτισμό μας. Μια καταχνιά όλο και περισσότερο σκεπάζει τις ψυχές των πολιτών. Ένα σκοτάδι ξεχύνεται σε όλες τις δραστηριότητές μας. Μια κατάθλιψη κυριεύει τη διάθεσή μας και μαυρίζει τις ελπίδες μας για το μέλλον. Έχουμε περάσει σε μια δουλειά που – τηρουμένων των αναλογιών – είναι το ίδιο βαριά, αν δεν είναι βαρύτερη από την ανελευθερία που έχει βιώσει η χώρα υπό ξένο ζυγό. Γιατί τώρα, απρόσμενα και υπό συνθήκες ειρήνης και συμπόρευσης των λαών τής Ευρώπης, διακυβεύονται η αξιοπρέπεια, η ψυχική ισορροπία, η συλλογική εικόνα τής χώρας, οι ελπίδες, το μέλλον και τα όνειρα ενός ολόκληρου λαού.

Το ζήτημα πλέον είναι πώς θα αποτινάξουμε αυτόν τον νέο ζυγό που «ανεπαισθήτως» βάλαμε στον τράχηλό μας μετά από περίοδο σχετικής υλικής ευφορίας, προόδου και ευημερίας που φάνηκαν μετά τον Εμφύλιο. Πρόκειται για μια ιδιότυπη δουλειά στρεβλών αντιλήψεων και άνομων επιδιώξεων που επέφεραν την οικονομική μας υποδούλωση. Πρόκειται για τη δουλειά τού βολέματος, τού καταναλωτισμού, τής διαφθοράς, των πελατειακών σχέσεων, τής

φοροδιαφυγής, τής ανοργανωσιάς, τής ανευθυνότητας, τής φιλαυτίας, τού καιροσκοπισμού, τής αρπαχτής, τής ευθυνοφοβίας, τού εύκολου πλουτισμού, τής απαξίωσης προσώπων και θεσμών, τής κατάλυσης αρχών και κανόνων, τής θεοποίησης τού χρήματος, τής υποβάθμισης των αξιών και τής παιδείας, τής ποικιλόμορφης ξενομανίας (από τις ξενόγλωσσες πινακίδες μέχρι τα Greeklish μας), τής απομάκρυνσης από την παράδοση, τής υποτίμησης τού πολιτισμού, τής αποστασιοποίησης από την ορθόδοξη πίστη και τη θρησκεία γενικότερα. Πρόκειται για τη δουλειά τού ψευτοπροοδευτισμού, τής μόνιμης εξέγερσης πάντων εναντίον πάντων, τής καταρράκωσης τής εκπαίδευσης, των πάσης μορφής καταλήψεων ευκαιρώς ακαίρω, τής άσκησης βίας προς και από ποικίλες πηγές, τής ισοπέδωσης και τού εξισωτισμού, τού αχαλίνωτου συνδικαλισμού, τού γενικού ξεχαρβαλώματος και βαθμιαίου γκρεμίσματος τής χώρας μας χωρίς περίσκεψη και χωρίς αιδώ. Έτσι – εκτός από μεμονωμένες φωνές και μικρές ανήμπορες δυνάμεις που αντιστάθηκαν, όπως κάποιοι διανοούμενοι – μόνοι μας κτίσαμε τα τείχη τής δουλείας μας, μιας δουλείας για την οποία τώρα όλοι θρηνούμε και κοπτόμεθα και αλληλοκατηγορούμαστε, με αποδιοπομπαίο τράγο – όχι χωρίς λόγο – τους πολιτικούς.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, μέσα στην καταχνιά και στο σκοτάδι το φως που θα τα διαλύσει. Και αυτό δεν μπορεί να είναι παρά «τα φώτα» μιας εθνικής αυτοσυνειδησίας, μιας αυτογνωσίας και πολιτικοκοινωνικής εγρήγορσης που θα μάς βγάλουν από τα σημερινά αδιέξοδα. Χρειαζόμαστε μια πνευματική αφύπνιση, έναν σύγχρονο διαφωτισμό που θα βοηθήσει να πετάξουμε από πάνω μας τα βαρίδια που μάς κατέβασαν στον πάτο τής εθνικής απαξίωσης. Αυτός ο διαφωτισμός μπορεί να προέλθει από επιστήμονες και διανοούμενους, πολιτικά, κοινωνικά και ηθικά άφθαρτους και αδιάφθορους, με ήθος και ηθική, με παιδεία και φρόνημα, με όραμα, παρρησία, μαχητικότητα και ετοιμότητα για σύγκρουση όπου και όσο χρειαστεί, χωρίς εξαρτήσεις, χωρίς ατομικά συμφέροντα, χωρίς προσωπικές βλέψεις. Τέτοιοι άνθρωποι, σε στενή συνεργασία με ανδιοτελείς πνευματικές και πολιτιστικές δυνάμεις τού τόπου και, κυρίως, με νεότερους μαχητικούς και αγνούς ανθρώπους, μέσα από δημοκρατικές πάντοτε διαδικασίες (χωρίς αυτόκλητους σωτήρες), πρέπει να βγουν μπροστά, να αφυπνίσουν συνειδήσεις και να εμπνεύσουν τους Έλληνες να αγωνισθούν για να αποτινάξουν τη δουλειά των στρεβλώσεων και την απότοκη οικονομική δουλειά. Με την προϋπόθεση ότι είμαστε αποφασισμένοι να υπερβούμε τον εαυτό μας και να προχωρήσουμε σε ανατροπές. Η παιδεία στην πιο ευρεία της έννοια, με αρχές, κανόνες, ιδανικά και αξίες, μπορεί να ξαναγίνει η αφετηρία ενός νέου ελληνικού διαφωτισμού. Τα λόγια τής κορυφαίας μορφής τού Νεοελληνικού Διαφωτισμού, τού Αδαμάντιου Κοραή, είναι όσο ποτέ επίκαιρα: *«Τρόπον μεταβολής τής Ελλάδος από την εις την οποίαν ευρίσκεται κατάστασιν την σήμερον ούτ' εστοχάσθην ποτέ ούτε στοχάζομαι δυνατόν άλλον παρά την παιδείαν. [...] Εξω τούτου τού μέσου τής αναγεννήσεως τής Ελλάδος, αν ήναι κανέν άλλο (και τι άλλο εμπορεί να νομίση τις πλανώμενος παρά το μέσον τής βίας;) το στοχάζομαι και άδικον και ανόητον».*

Ο κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης είναι καθηγητής της Γλωσσολογίας, πρόεδρος του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού, τέως πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών.

© Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη Α.Ε.

Who owns the art? As Byzantine frescoes depart, the Menil reevaluates cultural exchange

By [Tyler Rudick](#)

11.13.11 | 09:51 am

As its famously-loaned Byzantine frescoes approach their [imminent return](#) to Cyprus next year, [The Menil Collection](#) hosted a panel discussion exploring the role of museum ownership in the 21st century.

Titled "Cultural Heritage 2.0: Participatory Stewardship," the talk asked a group of five experts — an anthropologist, academic, engineer, lawyer and biomedical ethics specialist — to examine the future of cultural exchange among museums and research institutions.

"As we approached the announcement about the return of the frescoes," Menil director Josef Helfenstein said in an introduction for the event, "we saw an opportunity to connect the dots on cultural heritage in different ways — an opportunity to shift the discussion from the common one in art museums, about the ownership of ancient works of art, to a new set of important areas that affect countries and cultures around the globe."

Panel moderator Kristina Van Dyke, a Menil curator and a specialist in African art, began the evening by detailing the background of the departing Byzantine frescoes, which were stolen from a Cypriot chapel in 1980. Dominique de Menil salvaged the frescoes from the black market, funding an extensive restoration project in exchange for a 20-year loan of the artifacts from the Greek Orthodox Church of Cyprus.

The Menil Collection commemorated the unique arrangement with the [Byzantine Fresco Chapel](#) in 1997. "It was a complex and thoughtful response to a complicated situation," Van Dyke said, noting how artwork may find a new life when traditional notions of ownership are modified.

Anthologist James Leach spoke against traditional notions of property, which "treats things as objects," touting instead the community-centered ownership practices he witnessed among tribal societies in Papua New Guinea.

Anthologist James Leach spoke against traditional notions of property, which "treats things as objects," touting instead the community-centered ownership practices he witnessed among tribal societies in Papua New Guinea. Engineer Joseph Flowers and attorney Robin Nava, both from oil field service company Schlumberger Limited and public policy expert Kirstin Matthews of Rice University addressed the legal and technical plausibility of cultural ownership policies like [Creative Commons](#).

"I just think it's ridiculous that we don't have an international consortia," said University of Houston School of Art director Rex Koontz, arguing for a more unified policy toward scholarly exchange programs. He talked about his own struggles with inflexible ownership policies, boldly equating Mexico's longstanding restrictions on Mayan artifacts with a secured wall on the Arizona border.

The evening ended on a thought-provoking note, as one audience member posed questions on genetically-modified food and corporate seed control in the agricultural industry. While the panelists shied away from delving into a whole new arena of discussion, the question indicated the event's success in unearthing an array of issues related to cultural stewardship — exactly what the Menil set out to achieve.

In an effort to continue the dialogue on international cultural exchange, the Byzantine Fresco Chapel recently launched a [new website](#), which will include a forthcoming "guest book" section for visitors to share their thoughts.